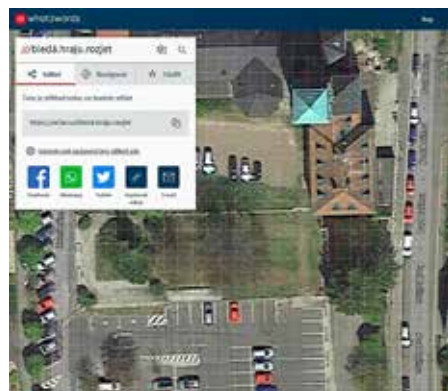
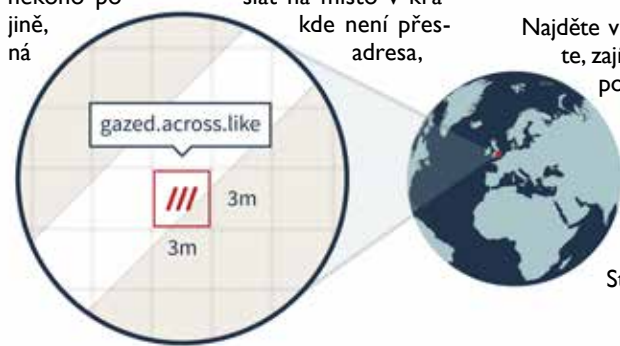

Před časem pro nás kamarád z kostela připravil zábavnou hru, která mě tak nadchla, že se s vámi o ni musím podělit. Jedná se o variantu geocachingu, kterou ale na rozdíl od hledání kešek, připravujete vy sami. Takže si užijete legraci při umísťování svých kešek a pak se pobavíte při pozorování, jak je vaši kamarádi nebo rodiče hledají.

Nejprve trochu teorie. Lidé vydávající se na cesty vždy toužili vědět, kde se právě nachází, a pro ně již v I. století vymyslel antický astronom soustavu východních délek a severních šířek, podle které bylo možné přesně určit jakýkoliv bod na Zemi. Zápis přesné polohy v této zeměpisné souřadnicové soustavě vypadá asi takto: 50.7269122N, 15.1716119E. A teď si představte, že chcete někoho poslat na místo v krajině, kde není přesná adresa,

a měl by se řídit podle těchto čísel. V podobné situaci byli pánové Sheldrich a Ganesalingam, kteří organizovali koncerty a často bezradně bloudili krajinou. A protože o nich píšu, tak je asi něco napadlo.

3 x 3 = 57 BILIONŮ

Rozhodli se, že si místo těchto nepřehledných údajů vytvoří vlastní souřadnicový systém složený ze čtverců o rozměrech 3 x 3 metry a každému čtverci dali jedinečný název složený ze tří náhodných slov. Celý svět tak pokryli imaginární sítí 57 bilionů čtverců. Když v aplikaci nebo na stránkách What3words.com označíte jakýkoliv čtverec, vytvoří se jeho jedinečný a definitivní název složený ze tří náhodných slov. Možná si říkáte, k čemu to vlastně je, ale systém zaujal záchranáře a v roce 2020 začal být používán ve Skotsku a v Austrálii k záchraně ztracených turistů. Mimo jiné je využíván poštami v osmi zemích světa a v Mongolsku jím byly nahrazeny názvy ulic. Velikou výhodou tohoto systému je možnost označit a nalézt jakékoliv místo na Zemi bez použití adresy i těžko zapamatovatelných zeměpisných souřadnic. A přesně této vlastnosti využil náš kamarád ve hře, která mě tak zaujala.

JDEME NA TO

Najděte v krajině, kterou znáte, zajímavá, ale přitom zapomenutá místa. Mohou to být různé studánky, praménky, Boží muka, skály, prostě cokoliv, co je zajímavé a moc se o tom neví. Stáhněte si zdarma

do telefonu či tabletu aplikaci What3words a označte místo, které vás zaujalo. Okamžitě se vám objeví tříslavný název čtverce, ve kterém se nacházíte, a ten si buď запиšete, nebo uložte do aplikace. Připomínám, že poté, co se název vygeneruje, se už nikdy nezmění. Vytvořte z těchto zajímavostí trasu přiměřenou zdatnosti těch, kdo půjdou po vašich stopách, a předejte jim sadu tříslavných názvů čtverců. A vypusťte je, ať hledají.

KDO HLEDÁ, TEN NAJDE

Hledači potřebují opět telefon s nainstalovanými aplikacemi What3words a Mapy.cz. What3words má hlasové ovládní, a tak stačí nahlas přečíst tříslavný název čtverce a už ho vidíte na mapě. Jako mapový podklad slouží Google Mapy, které nejsou moc vhodné pro turistiku, ale po kliknutí na tlačítko Navigovat vás aplikace přehodí na Mapy.cz, které jsou naprosto jedničkou v turistické navigaci po Česku. A pak už stačí jen hledat. Já osobně jsem hrozně bloudil, ale díky tomu jsem objevil skutečně zajímavá místa. Kamarád hru okořenil ještě tím, že do každého místa schoval krabičku s částmi textu, po jehož složení jsme získali název čtverce, kde se měl „údjajně“ skrývat poklad. Nakonec tam skutečně byl, ale tím pravým pokladem byla radost hledání, nalézání a objevování.

Foto: Tom O'Malley - What3words.com

V každém klukovi se skrývá kus bojovníka a dobrodruha. Milujeme měřit své síly mečem, správně zahnutý klacek hned slouží jako střelná zbraň. Provázek přivázaný k dřevěné tyčce se v mžiku promění v luk, se kterým se odvážně vrháme do boje proti drakovi, kterého vidíme pouze my sami. Mezi nástroji, které jsem jako kluk používal k osvobození princezen z moci strašlivých kouzelníků, byla i kuše, kterou jsem si vyráběl z kusu prkýnka a dřevěného ramínka.

Výroba takové kuše je velmi jednoduchá a můžu vám slíbit, že ji zvládne úplně každý. Budete potřebovat prkno zhruba 5 cm široké a dlouhé asi tak 80 cm. Část prkna je po-

třebovat pilku, vrtačku, kleště a vruty do dřeva, případně hřebíky. Jako střelivo budou sloužit špejle. A nyní se pusťte do výroby.

potřebovat pilku, vrtačku, kleště a vruty do dřeva, případně hřebíky. Jako střelivo budou sloužit špejle. A nyní se pusťte do výroby.

JAK NA TO?

1. Položte špejli na prkýnko a nechte kousek přesahovat. Na konci špejle si udělejte čárku a tam prkno uřízněte.
2. Ramínko přišroubujte na dřevo. Ještě před tím do něho vyvrtejte dvě tenké dírký, aby se ramínko neštípalo. Místo vrutu můžete použít šroub s maticí, nebo to celé jednoduše stlout hřebíky.
3. Dřevěný kolíček přilepte nebo přitlučte na konce prkýnka.
4. Špejli na špičce zatížte. Výrazně se tím zlepší dolet a přesnost. Hlavně tam nedávejte nic ostrého. Drátek jsem překryl leukoplastu, aby nikoho nezranil. Závěrem natáhněte gumu, založte špejli a strlejte.

Pokud jste pokračovali podle návodu, máte kuši hotovou. Kuše se poprvé v Evropě objevila v pátém století našeho letopočtu a byla používána hlavně ve středověku, protože to byla jedna z mála zbraní, která dokázala prorazit krunýř těžce obrněného rytíře. Jako taková byla nenáviděna a církev na Druhém lateránském koncilu roku 1139 dokonce zakázala používat kuši ve vzájemných bojích mezi křesťany a nazvala ji ďábelskou zbraní (Arma diaboli). Tento zákaz nebyl nikdy zrušen a týká se i každého z nás. I když by naše kuše pancíř neprostřelila, zásah do oka by mohl způsobit těžké zranění. Proto kuši používejte pouze ke střelbě na terč, a když k tomu pozvete celou rodinu, můžete uspořádat zábavný turnaj o ceny.

Foto: Zbyněk Pavienský